

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313212082
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8313212082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava proti žalovaným v 1. rade T. N., nar. X. X. XXXX a v 2. rade G. O., nar. X. X.. XXXX, obaja žalovaní bytom M. XXXX/XX, C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42264154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob, IČO: 42185726, o zaplatenie 1029,11 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 5C/424/2013-56 zo dňa 10. 04. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok

Žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 69,45 Eur do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Žalobca, prostredníctvom právnej zástupkyne, podal dňa 21. 8. 2013 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 1029,11 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 2. 5. 2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300009912 zo dňa 27. 6. 2008, poskytol žalovanému v 1. rade úver vo výške 1161,79 eur, ktorý sa žalovaný v 1. rade zaviazal splatiť spolu s úrokom v 30tich mesačných splátkach po 67,95 eur v termínoch podľa splátkového kalendára, dohodnutého v zmluve. Žalovaná v 2. rade pristúpila k záväzkom žalovaného v 1. rade ako spoludlžníčka v zmysle ustanovenia §533 Občianskeho zákonníka. Na základe žiadosti žalovaných sa s nimi žalobca dohodol na odklade splátok č. 3, 4 a 5 a tieto sa žalovaní zaviazali uhradiť ako splátku č. 31, 32 a 33. Žalovaní porušili podmienky zmluvy a dostali sa do omeškania so splácaním úveru, konkrétne splátky č. 18 o viac ako tri mesiace, preto žalobca si uplatnil svoje právo podľa §565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Do dňa zosplatenia žalovaní uhradili spolu sumu 1009,39 eur a teda neuhradených ostalo 1029,11 eur. Túto sumu žalovaní mali uhradiť dňa 2. 5. 2010. Keďže tak neučinili, žalobca podal na súd žalobu.

Na základe výzvy súdu došlo na súd dňa 9. 12. 2013 podanie žalobcu, ktorý prostredníctvom právneho zástupcu trval na podanej žalobe v celom rozsahu. V tomto podaní uviedol, že žalovaným bol schválený úver v nominálnej výške 61 410 Sk, v ktorom bola zahrnutá výška zmluvnej odmeny za celú dobu trvania zmluvného vzťahu (30 mesiacov) 26 410 Sk a táto bola uhradená započítaním. Žalovaný pri podaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru požiadal o započítanie svojej pohľadávky na vyplatenie nominálnej výšky úveru na základe zmluvy s pohľadávkou žalobcu (8721 Sk), ktorá vyplývala zo zmluvy č. 8300007996. V dôsledku takto vykonaného započítania sa pohľadávka žalovaného na vyplatenie úveru znížila na sumu 52 689 Sk. Z tejto sumy bola odpočítaná dohodnutá zmluvná odmena 26 410 Sk a teda na účet žalovaných reálne bola vyplatená suma 26 279 Sk, t.j. 872,30 eur. Žalobca má teda za to, že žalovaní reálne čerpali spolu úver vo výške 61 410 Sk (vo forme započítania záväzkov 35 131 Sk a vyplatením na ich účet 26 279 Sk), t.j. 2038,43 eur. Uhradili však len sumu 1009,39 eur. Ohľadne výšky odplaty (úrokov), žalobca ju nepovažuje za neprimeranú, pretože je v súlade s právnym poriadkom. Maximálnu výšku odplaty stanovilo Ministerstvo financií SR za obdobie 1. a 2. štvrťroka 2008 vo výške maximálne 112,52%, resp. 98,44%. V danej veci bola výška odplaty len 62,18%. Preto trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

Dňa 30. 10. 2013 došlo na súd podanie Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42264154, ktoré prostredníctvom právneho zástupcu poukázalo na ustanovenie §93 O.s.p. a oznámilo súdu, že vstupuje do konania z vlastného podnetu ako vedľajší účastník na strane žalovaných.

Následne podaním doručeným súdu dňa 6. 12. 2013 vedľajší účastník na strane žalovaných, prostredníctvom právneho zástupcu, vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že žalobca mohol po prvý raz svoje právo vykonať už dňa 2. 5. 2010, pričom žalobu na súd podal až dňa 21. 8. 2013, t.j. až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Preto žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

O žalobe rozhodol Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 5C/424/2013-56 zo dňa 10. 04. 2014 tak, že žalobu zamietol. Žalovaným v 1. a 2.rade náhradu trov konania nepriznal, vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania v sume 138,44 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na adresu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom konania je zaplatenie pohľadávky z poskytnutého úveru a ide o spotrebiteľsky právny vzťah. Pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa, a to bez ohľadu na to, či ide o právny vzťah vyplývajúci z Obchodného zákonníka alebo z Občianskeho zákonníka, alebo iného zákona. V danej veci došlo k zosplatneniu úveru, na ktoré sa vzťahuje 3-ročná premlčacia doba. Žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovaných na úhradu dlhu do 02. 05. 2010, a teda prvýkrát sa mohlo právo z tejto pohľadávky uplatniť na súde 03. 05. 2010. Týmto dňom začala plynúť aj premlčacia lehota, pričom jej posledný deň pripadol na deň 03. 05. 2013. Žalobca podal žalobu až 21. 08. 2013, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby (súd prvého stupňa nesprávne uviedol, že žaloba bola podaná 21. 08. 2003, v skutočnosti to bolo 21. 08. 2013).

O trovách konania účastníkov rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. O trovách vedľajšieho účastníka rozhodol taktiež podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal mu náhradu trov konania za dva úkony právnej pomoci a 2 x režijný paušál. Spolu vo výške 138,44 Eur, za úkony prevzatie a príprava zastúpenie a vyjadrenie vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to jednak proti výroku, ktorým bola žalobca zamietnutá a vyslovene aj proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka. Odvolanie vo veci samej odôvodnil tým, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu premlčania pohľadávky. Z napadnutého rozsudku sa nedá zistiť, na základe čoho súd aplikoval občianskoprávnu úpravu premlčania, čo z rozsudku robí nepreskúmateľné a arbitrárne rozhodnutie. Uviedol, že je nesporné, že obchodnoprávna úprava premlčania a jej použitie vo vzťahu dodávateľ - spotrebiteľ nie je vylúčené.

Takýto záver vyplýva aj z logického výkladu spotrebiteľského práva a z podstaty právnej úpravy ochrana spotrebiteľa. Poukázal na zdanlivú výhodnosť občianskoprávnej úpravy premlčania oproti obchodnoprávnej, pričom argumentoval aj právnym zdôvodnením rozsudku Najvyššieho súdu ČR 32Cdo/337/2010. Odvolanie proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka odôvodnil rozporom s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah, a teda z rozhodnutia vo veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok. Ust. § 93 ods. 4 O. s. p. neznamená vytvorenie ďalšieho plnohodnotného účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. Nie je preto možné na základe ust. § 93 ods. 4 O. s. p. aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní a pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ust. § 93 ods. 2 - 4 O. s. p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Namietal tiež, že údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia advokátom nepredstavujú účelne vynaložené trovy. Spochybnil tiež, či vedľajší účastník je združením podľa zákona č. 250/2007 Z. z., nakoľko ani z rozsudku nevyplýva, či preukázal reálne vykonávanie činnosti podľa uvedeného zákona. To, že tzv. občianske združenie deklaruje sa ako združenie vykonávajúce činnosť podľa zákona č. 250/2007 Z. z. je len účelovým prostriedkom na generovanie trov právneho zastúpenia a dokazuje to aj účasť ďalšieho združenia v tomto konaní. Samotné združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania, a to bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. Ak sa občianske združenie dá v konaní zastupovať advokátom, na čo samozrejme má právo, je samo povinné znášať náklady s tým spojené, nakoľko takto vynaložené náklady nemožno považovať za trovy účelné na uplatňovanie alebo bránenie práva. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrhu vyhovie v celom rozsahu, alebo aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že uplatnený nárok na zaplatenie zosplatneného úveru sa premlčí v 3-ročnej premlčacej dobe počítanej od kedy právo mohlo byť prvýkrát uplatnené. Súd prvého stupňa odôvodnil, z akého dôvodu použil občianskoprávnu úpravu premlčania, a to poukazom na ustanovenie zákona, podľa ktorého pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa. Správny je teda záver súdu prvého stupňa, že uplatnené právo sa premlčalo, a to uplynutím dňa 03. 05. 2013. Keďže žaloba bola podaná na súd až 21. 08. 2013 (po uplynutí premlčacej doby), bolo dôvodné žalobu zamietnuť.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p..

Správny je výrok o trovách vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník vystupoval na strane procesne úspešného účastníka konania. Pokiaľ má byť naplnená zásada, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, musí medzi tieto práva patriť aj právo na náhradu trov konania. Žalobca nespochybňuje nesprávnosť výpočtu trov vedľajšieho účastníka, spochybňuje účelnosť vynaloženia týchto trov. Odvolací súd sa už viackrát touto otázkou zaoberal a uzavrel, že trovy vedľajšieho účastníka spočívajúce v trovách právneho zastúpenia sú účelne vynaloženými trovami. Preto odvolací súd rozhodnutie aj v tejto časti ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP a 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, má preto právo na náhradu trov odvolacieho konania, žalovanému však trovy odvolacieho konania nevznikli.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania má aj vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane procesne úspešného žalovaného. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci po 61,41 Eur a 8,04 Eur režijný paušál, čo spolu činí 69,45 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2 : 1 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdech).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.